

Lezen

‘Wij wensen u Gods beste zegen en een gezellige dag’

een samenleving die er niet meer is. Het is tegelijkertijd een actueel onderwerp. Ons huidige zorgstelsel, waarbij wordt geprobeerd ouderen zo lang mogelijk zelfstandig thuis te laten wonen, staat in schril contrast met de wereld die oprijst uit die ansichten. Zulke ‘toonbeelden van vooruitgang’ bestaan niet meer. Dat maakt het een nostalgisch boek.”

Het boekomslog bevestigt een vooroordeel over bejaardensbouw: oranje zonneschermen. Van Hamel: „Oranje kwamen we het vaakst tegen. Dat vond men kenmerkend het gezelligst.” Wellicht ter compensatie van de gebouwen, want de variatie in architectuur is niet groot: geschakelde blok-woningen, lage galerijflats, hoge galerijflats, in baksteen of beton.

De honderdvijftig kaarten zijn zeker niet lukraak in het boek terechtgekomen. Muda: „We hebben geselecteerd op beeldelementen, bijvoorbeeld vier kaarten waar de focus ligt op de witte bollen van de straatlantaarns.” Zoek de overeenkomsten, dus.

Het boek schetst een periode waarin het heel normaal was op je ouwe dag – soms al met 65 jaar – zo’n semiriant blokendoos met krappe kamertjes te betrekken. Dat zo’n verhuizing niet altijd even gewenst was, blijkt uit de kaart die E.M. van Bolwijk verstuurd vanuit Swaenestate in Den Haag: ‘Geachte Familie, Van hieruit wens ik

Linksonder: Bejaardentehuis De Nudehof, Wageningen. Daarnaast: Streekverpleegtehuis Zilvereschoon, Nijkerk. Linksboven: Bejaardencentrum De Hullen, Oldebroek. Daarnaast: Bejaardencentrum Damsterheerd, Appingedam.

u Prettige Kerstdagen en een in ieder opzicht voorspoedig Nieuwjaar. Woon hier sedert 24.9 en is alles erg vlug gegaan. Het is een hele verandering maar er was geen andere oplossing.’

De kaarten werden verkocht in het winkeltje of bij de balie van het tehuis. Bij gebrek aan een eigen telefoon was het soms het enige communicatiemiddel met de buitenwereld: ‘de vriendin waar ik altijd mee omging is verleden week gestorven. heel erg. 71 jaar. we weten er van mee te praten he. liefs van Geert’, werd vanuit De Gravenhorst in Dubbeldam doorgegeven aan ene Ida in Zeist.

Voor het tehuis zelf waren de kaarten een mooie vorm van promotie. Een enkele keer

zien we hoe het er vanbinnen uitzag: veel hout, bruin, gehaakte kleedjes, of moderne witte formicameubeltjes. De inpandige kapsalon, de keuken, soms een trap (de *stairway to heaven*, aldus Muda), en veel biljarts. Muda, over een kaart met biljartende bejaarden: „Kijk, degene die hem kocht staat er zelf op. Hij heeft een kruisje gezet bij de man die we op de rug zien. Hij is nooit verstuurd, de achterkant is blanco.”

De titel van het boek is ontleend aan de kaart die ‘De tantes uit Heeswijk’ verstuurd vanuit De Bongerd aldaar: ‘met ons gaat het naar omstandigheid ook nog goed. We mogen niet klagen. Wij wensen u Gods beste zegen en een gezellige dag.’ Muda: „De titel is een zin die bij die generatie